

POSTANOWIENIE

20 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 20 listopada 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko [...] spółce akcyjnej w W.

o ustalenie i zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej [...] spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z 12 października 2023 r., I ACa 1395/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza od pozwanej na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego 2700,00 (dwa tysiące siedemset) zł z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanej odpisu postanowienia do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o drugą spośród wymienionych przesłanek.

Zdaniem skarżącej, w niniejszej sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, tj. art. 455 k.c. w związku z art. 481 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 358 § 2 k.c., ze względu na występowanie dwóch odmiennych poglądów, a mianowicie pierwszego stanowiska, zgodnie z którym nie jest możliwe naliczanie odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości określonej w art. 481 § 2 k.c. dla świadczeń innych niż świadczenia pieniężne wyrażone w walucie krajowej oraz drugiego, zgodnie z którym nie ma przeszkód, aby dla świadczeń innych niż określone w walucie krajowej stosować naliczenie odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości określonej w art. 481 § 2 k.c.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo jego niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia SN: z 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08 i z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07 - nie publ.).

Wątpliwości sformułowane przez skarżącą obecnie można uznać za wyjaśnione, powołane przez skarżącą przepisy były już przedmiotem wykładni.

Kwestia wysokości odsetek za opóźnienie w przypadku opóźnienia w spełnieniu świadczenia w walucie obcej była już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego i w świetle jego dotychczasowego orzecznictwa dopuszczalna jest możliwość zastosowania w tym zakresie art. 481 § 1 k.c. Ani bowiem z art. 481 § 1 k.c., ani z innych przepisów k.c. dotyczących odsetek za opóźnienie nie wynika,

aby miały one zastosowanie jedynie do świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie polskiej (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z 21 marca 1990 r. I CR 42/90, nie publ. i z 9 października 2008 r., V CSK 63/08, OSNC 2009, nr 10 poz. 143; uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej, Izby Administracyjnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 12 czerwca 1981 r., V PZP 3/81, OSNCP 1982, Nr 7, poz. 92; postanowienia Sąd Najwyższego: z 29 maja 2025 r., I CSK 126/24 i z 31 lipca 2025 r., I CSK 1365/24 - nie publ.). W przypadku zasądzenia świadczenia pieniężnego w walucie obcej z tytułu zwrotu świadczenia nienależnego spełnionego w tej walucie nie dochodzi do jego waloryzacji. Bezzasadne byłoby w takiej sytuacji pozbawienie wierzyciela wynagrodzenie za przedłużone i pozbawione podstaw prawnych korzystanie z jego kapitału przez dłużnika w okresie, w którym mógłby to czynić wierzyciel (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 2025 r., I CSK 275/24, nie publ.).

Mając powyższe na uwadze, nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Grzegorz Misiurek

(A.T.)

[a.ł]